Dosarul nr.2rc-86/24 (2-24128719-03-2rc-16122024)
judecătoria Orhei, sediul Telenești
judecător L. Iarmaliuc

CURTEA DE APEL NORD
DECIZIE

24 aprilie 2025 municipiul Bălți

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord
în componența:
președintele completului, judecătorul Elena Grumeza,
judecătorii Ivan Parii și Natalia Costaș,
examinând, fără citarea părților, cererea de recurs declarată de SRL „Rosales-Agro" împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024 de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Fertilitatea-Chișinău" către SRL „Rosales-Agro" și Sergheev Mihail privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Poziția instanței de fond:

1. La 12 noiembrie 2024 reclamantul SA „Fertilitatea-Chișinău" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către SRL „Rosales-Agro" și Sergheev Mihail prin care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei în sumă de 310 863, 44 lei, penalitate în sumă de 33 573, 25 lei, precum și cheltuielile de judecată.
2. Totodată, reclamantul SA „Fertilitatea-Chișinău" a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii acțiunii 310 863, 44 lei prin aplicarea sechestrului pe bunurile și mijloacele financiare aflate pe conturile bancare ale pârâților.
3. Motivează că, "Rosales-Agro" S.R.L., în raporturile contractuale, dă dovadă de o rea-credință sistemică, având obligații pecuniare scadente neexecutate și față de alți creditori. Acest fapt este demonstrat prin numărul mare de cauze civile, aflate pe rolul instanțelor de judecată, ce au ca obiect neexecutarea obligațiilor pecuniare de către "Rosales-Agro" S.R.L. Susține că, în astfel de circumstanțe, pârâta, pentru a-și proteja propriile interese, în detrimentul intereselor legale al creditorilor, ar putea, cu rea-credință, să întreprindă acțiuni care ar duce la diminuarea patrimoniului prin ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau gajarea fictivă a bunurilor, situație care ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
4. A mai remarcat că, "Fertilitatea-Chișinău" are obligații pecuniare scadente neexecutate și față de alți creditori. În aceste circumstanțe, pârâta, cu rea-credință, ar putea ca, în detrimentul reclamantei, să favorizeze alți creditori, achitând în mod preferențial creanțe născute ulterior creanțelor reclamantei. Aplicarea sechestrului

pe mijloacele băneşti ale copârâților au drept scop conservarea unei părți din patrimoniul lor. Pe de o altă parte, neaplicarea măsurilor de asigurare ar încuraja pârâta să-și devalorizeze patrimoniul, să ascundă, ori să favorizeze alți creditori, achitând în mod preferențial creanțe născute ulterior creanțelor reclamantei, situație care ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

5. Consideră că, măsurile asigurătorii solicitate reprezintă o ingerință admisă de lege în drepturile pârâtei/ copârâtului, nu sunt solicitate cu rea credință de către reclamantă, nu constituie un abuz de drept al reclamantei și nu au drept scop încălcarea careva drepturi și interese legitime ale pârâtei/ copârâtului, nu afectează drepturile terților și nu sunt cauzatoare de prejudiciu. Astfel, măsurile asigurătorii sunt îndreptate și în sensul de a responsabiliza pârâta/copârâtul, ca aceștia să se folosească cu bună credință de drepturile procesuale, să nu întreprindă măsuri de tergiversare a procesului, iar cauza să fie examinată într-un termen rezonabil.
6. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024 a fost admisă cererea reclamantei SA „Fertilitatea-Chișinău” privind asigurarea acțiunii, fiind dispusă aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti ale SRL „Rosales-Agro” și Sergheev Mihail în limita valorii acțiunii în mărime de 310 863, 44 lei, până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă.

Solicitarea recurentului:

7. La data de 04 decembrie 2024 SRL „Rosales-Agro” în persoana administratorului Sergheev Mihail a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu soluționarea problemei în fond.

Argumentele părților:

8. În motivarea recursului se invocă că, instanţa de fond a acceptat motivările pur declarative ale intimatei, care nu au suport probatoriu, totodată nu a ținut cont de Legea nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, în vigoare din 19.09.2024.
9. Cu privire la alegațiile reclamantului precum că "Rosales-Agro" S.R.L., în raporturile contractuale, dă dovadă de o rea-credință sistemică, având obligații pecuniare scadente neexecutate şi față de alți creditori, care precum că se probează prin numărul mare de cauze civile, aflate pe rolul instanțelor de judecată, ce au ca obiect neexecutarea obligațiilor pecuniare de către "Rosales-Agro” S.R.L, evocă recurentul că faptul dat nu corespunde adevărului fapt probat, respectiv este un fals.
10. În continuare reține că, alegațiile reclamantului referitor la rea-credința a pârâtului sunt absolut declarative, neîntemeiate juridic şi faptic. Intimata, în afară de argumente pur declarative nu a adus careva probe, pertinente, care ar confirma că aceste motive există, sunt veridice şi, având consistență materială, obiective, şi care ar proba că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Or, recurentul are relații contractuale cu intimata

de mai mulți ani, din anul 2016. La caz au fost cazuri de întârziere a achitării plăților contractuale, însă, acestea sau produs nu din vina recurentului, dar din cauza unor circumstanțe de forță majoră, care nu depind de voința recurentului.

11. Alăturat reține că, acțiunea intimatei prin care solicită încasarea datoriei formată conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 492 din 04 aprilie 2024 şi a cheltuielilor de judecată, inclusiv şi a cererii cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti, care aparțin cu drept de proprietate recurenților "Rosales-Agro" S.R.L. şi Sergheev Mihail Anatolie în limita valorii acţiunii în mărime de 310 863, 44 lei este depusă nu numai cu rea-credință, dar și contrar normelor imperative ale Legii nr. 240 din 13.09.2024, art.4.
12. În continuare reținând prevederile art. 3 Legii nr. 240 din 13.09.2024, reține că în aceste condiții, recurentului SRL "Rosales-Agro" îi sunt aplicabile prevederile de la art. 4 din Legea nr. 240 din 13.09.2024, care imperativ statuează că, în raport cu debitorii prevăzuți la art. 3 se suspendă de drept, pe un termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, obligația de plată a datoriilor restante acumulate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, precum și a ratelor/plăților care vor deveni scadente în următoarele 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, născute din actele juridice cu creditorii. Respectiv toate datoriile SRL „Rosales-Agro" existente la moment față de SA „Fertilitatea-Chișinău" se suspendă.
13. Concomitent, susține că recurentul i-a dat asigurări scrise intimatei că odată ce vor fi ridicate interdicțiile impuse SRL "Rosales-Agro" de către executorul judecătoresc asupra contului bancar, el în primul rând se va preocupa de achitarea datoriilor față de intimată. La fel, i-a dat asigurări că la moment dispune de producție agricolă, care îndată ce o va comercializa va îndrepta veniturile la achitarea datoriei. Totodată, i-a mai confirmat intimatei, că în cazul în care va fi ridicat sechestrul de la conturile bancare, el intenționează să contracteze un credit bancar pentru a achita în totalitate suma datorată, repetând asigurările că recurentul îşi va onora obligațiunile contractuale integral în conformitate cu legislația în vigoare. Însă, intimata a decis să mai intenteze o acțiune civilă și necătând la faptul că deja este aplicat sechestrul pe conturile bancare ale recurentului, a mai solicitat și în această acțiune aplicarea sechestrului asupra contului bancar.
14. În context, consideră recurentul că încheierea contestată contravine în totalitate prevederilor de la art. 4 din Legea nr. 240 din 13.09.2024 şi prevederilor de la art. 174 şi este neîntemeiată juridic.
15. Prin referința din 07 februarie 2025, intimatul SA „Fertilitatea-Chișinău" a solicitat restituirea recursului în temeiul art. 426/1 alin.1) lit.b[1]) CPC coroborat cu art. 437 alin.1) lit.f) CPC pe motiv că nu a fost argumentată temeinicia recursului, *sau* să fie respins recursul ca fiind neîntemeiat, invocând că la caz Legea 240/2024 se aplică condiționat. Recurentul în termenul prevăzut de lege nu a demonstrat întrunirea condițiilor de incidență a Legii nominalizate asupra obligațiilor de plată a pârâtei, născute din contractul de vânzare-cumpărare nr. 492 din 04.04.2024.

16. La data de 19 februarie 2025 recurentul a depus cerere de modificare și concretizare a recursului declarat împotriva încheierii instanței de fond din 13 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu soluționarea prin decizie a problemei respective. A constatat impactul Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătura cu seceta din anul 2024 cu modificările din Legea nr. 321 din 26.12.2024 în vigoare din 10.01.2025, sau în cazul în care nu va fi admisă cererea din recursul inițial, a suspenda de drept până la 31.10.2025.
17. În motivarea cererii de concretizare a recursului s-a invocat că, inițial în motivarea recursului de bază debitorii au invocat prevederile art. 174, 181, 423-428 din Codul de procedură civilă şi art. 2-7 din Legea nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, în vigoare din 19.09.2024, ulterior, Legea nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024 a fost modificată prin Legea nr. 321 din 26.12.2024, în vigoare din 10.01.2025.
18. Respectiv, evocă recurentul că, Legea nr. 240/10.01.2025 la art. art. 3-7, 11, 12, imperativ statuează că, ”în raport cu debitorii prevăzuţi la art. 3 se suspendă de drept, de la data intrării în 3 vigoare a prezentei legi şi până la 31 octombrie 2025, obligaţia de plată a datoriilor restante, indiferent de data naşterii acestora (art. 4), ”Pentru perioada de suspendare nu se calculează şi nu se aplică penalităţi de întârziere sau alte plăți. (art. 5), ’’Până la 28 februarie 2025, sub sancţiunea decăderii din drepturile prevăzute de aceasta, debitorul notifică creditorii despre cazul de afectare a culturilor agricole şi invocă incidenţa art. 4 asupra sa...., (art. 6), ’’Datoriile şi plăţile suspendate în conformitate cu prezenta lege nu se vor raporta la birourile istoriilor de credit în calitate de restanţe pe perioada acţiunii prezentei legi şi pot fi renegociate cu creditorii” (art. 7), ’’Debitorul a cărui obligaţie de plată a fost suspendată în temeiul prezentei legi nu poate înstrăina, în perioada suspendării, activele din patrimoniul său fără informarea creditorilor” (art. 11), "în raport cu debitorii prevăzuţi la art. 3, din data în care aceştia au notificat toţi creditorii despre incidenţa art. 4 asupra lor şi până la data de 31 octombrie 2025 se suspendă executările silite sau alte măsuri de recuperare a creanţelor,.....” (art. 12).
19. Astfel, constată că a intervenit o lege specială - Legea nr. 240/10.01.2025, care imperativ reglementează şi modalitatea - procedura de aplicare a ei şi esenţial influenţează conţinutul juridico-faptic al recursului dar şi soluţia care urmează a fi aplicată de către instanţa de judecată. Respectiv, a fost modificat şi termenul de notificare a creditorilor prevăzut la art. 6 din legea menţionată, înlocuind termenul de ”30 de zile” cu termenul de ” până la data de 28 februarie 2025".
20. Mai reține că, prevederile Legii nr. 240 din 13.09.2024 în vigoare din 19.09.2024, cu modificările ulterioare prin Legea nr. 321 din 26.12.2024, în vigoare din 10.01.2025 totalmente sunt aplicabile debitorului, fapt confirmat prin Avizul de

atestare a impedimentului justificator de neexecutare a obligaţiei eliberat de către Camera de Comerţ şi industrie a Republicii Moldova nr. 921-06/05 din 16.10.2024, care la aceiaşi dată a fost prezentat creditorului.

21. Prin poziția din 26 februarie 2025 asupra referinței declarate de intimat, recurentul a invocat că, în cererea de recurs modificată recurentul a susținut cerința de casarea integrală a Încheierii judecătorului în Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti, Ludmila Iarmaliuc din data de 13.11.2024 cu privire la aplicarea sechestrului pe mijloacele băneşti, ca fiind contrară legii. La fel, a solicitat instanței a constata impactul Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu modificările prin Legea nr. 321 din 26.12.2024, în vigoare din 10.01.2025, asupra acțiunii civile nr. 2c-21/2024 şi asupra Încheierea judecătorului în Judecătoria Orhei, sediul Teleneşti, Ludmila Iarmaliuc în dosarul civil Dosarul civil nr. 2c-21/2024 prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.
22. Totodată a menționat că recurentul a relevat faptul că în Codul de procedură civilă în vigoare nu este expres statuat ca temei de declarare a recursului, intervenția unei noi legi, la fel a invocat integral prevederile de la art. 3-7, 11, 12 din Legea nr. 240 din 13.09.2024 cu modificările efectuate prin Legea nr. 321 din 26.12.2024, în vigoare din 10.01.2025. Respectiv, Legea nr. 240/10.01.2025, este aplicabilă debitorului, inclusiv în virtutea Legii cu privire la actele normative nr. 100 din 22.12.2017.

Aprecierea instanței de recurs:

23. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, studiind temeiurile invocate în cererea de recurs, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră recursul pasibil admiterii din următoarele motive:
24. În conformitate cu prevederile art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
25. Potrivit art. 181 alin. (1) și (2) CPC, (1) Încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii poate fi atacată cu recurs. (2) Dacă încheierea de asigurare a acţiunii a fost emisă fără ştirea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunţarea încheierii.
26. Instanța de recurs, constată faptul că, încheierea instanței de fond din 13 noiembrie 2024 a fost expediată recurentului la data de 19 noiembrie 2024, iar recursul înaintat de SRL „Rosales-Agro” împotriva încheierii Orhei, sediul Teleneşti din 13 noiembrie 2024, a fopst depus la data de 04 decembrie 2024, în termenul prevăzut de art.425 CPC de 15 zile de la comunicare actului judecătoresc.
27. În conformitate cu art.423 alin. 1), 424 alin. 1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de

prezentul capitol. Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

28. În conformitate cu art. 426 alin.3 Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
29. Conform art. 181 alin. 4) Cod procedură civilă, pentru soluţionarea recursului împotriva încheierii de asigurare a acţiunii sau de respingere a cererii de asigurare a acţiunii, instanţei de recurs i se expediază copia dosarului, certificată de instanţa care a emis încheierea respectivă, dacă comunicarea nu se face prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.
30. Potrivit art. 427 lit. c) Cod procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluţionând prin decizie problema respectivă.
31. Examinând recursul potrivit Secţiunii 1 Cod de procedură civilă , instanţa de recurs nu se va implica în esenţa fondului litigiului judecat de prima instanţă, ci va verifica în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate.
32. Actele cauzei atestă că SA „Fertilitatea-Chișinău” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, către SRL „Rosales-Agro” și Sergheev Mihail prin care a solicitat încasarea datoriei ce reiese din neexecutarea clauzelor contractului de vânzare-cumpărare.
33. Totodată, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare în limita valorii acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești a pârâților în limita valorii acțiunii.
34. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024 cererea reclamantului SA „Fertilitatea-Chișinău” privind asigurarea acțiunii a fost admisă.
35. La data de 04 decembrie 2024 pârâtul SRL „Rosales-Agro” a depus cerere de recurs împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, cu soluționarea prin decizie a problemei respective. La fel a solicitat de a fi constatat impactul Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătura cu seceta din anul 2024 cu modificările din Legea nr. 321 din 26.12.2024 în vigoare din 10.01.2025, sau în cazul în care nu va fi admisă cererea din recursul inițial, a suspenda de drept până la 31.10.2025.
36. Colegiul remarcă faptul că prima instanță a concluzionat că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, vor crea dificultăți judecătorești și/sau va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, pe motivul eschivării cu rea-credință a pârâților de la achitarea datoriei.

37. Potrivit art. 174 alin. (1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.
38. Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri. Intimata SA „Fertilitatea-Chișinău” a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea măsurilor de asigurare pe mijloacele bănești de pe conturile bancare ale pârâților.
39. Conform prevederilor art.175 alin. 1) lit. a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
40. În conformitate cu art. 177 alin. 1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.
41. Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.
42. În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.
43. În această ordine de idei, prin prisma prevederilor legal citate aplicabile speței, și pornind de la argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs referitor la impactul în speța dată a Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, în vigoare din 19.09.2024, Colegiul civil nu se va expune în privința incidenței în speță a prevederilor Legii nominalizate, însă, consideră că argumentele formulate în recurs și înscrisurile anexate probează în mod incontestabil dificultatea financiară a debitorului, care se datorează unei calamități naturale - seceta.
44. Prin urmare, Colegiul civil conchide că aplicarea sechestrului constituie o ingerință disproporționată în drepturile debitorului, odată ce instanța urmează să se expună pe fond asupra aplicabilității prevederilor Legii nr. 240 din 13.09.2024 cu privire la unele măsuri de sprijin pentru fermieri în legătură cu seceta din anul 2024, prevederile căreia, aparent, pot fi aplicabile speței.
45. Colegiul reiterează că la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare, instanţele vor verifica: - raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor

solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; - probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; - *dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); - asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate*;

46. Colegiul consideră că prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ce aparțin pîrîtului recurent, nu s-a asigurat un echilibru just între interesele părţilor cointeresate, măsura aplicată nefiind proporțională cu scopul urmărit.
47. Colegiul notează că CtEDO rezultând din prevederile art. 1 al Protocolului nr. 1, califică că aplicarea unor măsuri care implică anumite restricții şi imixtiuni în sfera drepturilor persoanelor nu constituie o ingerinţă din partea statului dacă: ingerința este prevăzută de lege, dacă ea urmărește un scop legitim şi dacă ea este necesară într-o societate democratică, ceea ce la cazul din speță, nu a fost stabilit. La fel, CtEDO reamintește că art. 1 din Protocolul nr. 1, cere înainte de toate şi mai ales ca o ingerinţă a autorităţii publice în beneficierea de dreptul la respectarea bunurilor să fie legală, în special, alineatul doi al acestui articol, recunoscând statelor dreptul de a reglementa folosirea bunurilor, impune condiţia ca acest drept să fie exercitat prin punerea în vigoare a „legilor", principiul legalităţii presupunând existenţa unor norme de drept intern suficient de accesibile, precise şi a căror aplicare este previzibilă (a se vedea, mutatis mutandis, Broniowski împotriva Poloniei nr. 31443/96, paragraful 147). De altfel, ingerința în dreptul de proprietate trebuie să vizeze nu numai un „scop legitim" conform „interesului general" ci şi să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite şi scopul vizat de orice măsură aplicată de stat, inclusiv măsurile destinare să reglementeze folosirea bunurilor. Este ceea ce exprimă noțiunea de „echilibru just" de păstrat între cerinţele de interes general şi imperativele apărării drepturilor fundamentale ale persoanei.
48. Colegiul consideră că măsura de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare ce aparțin pîrîtului, reprezintă o ingerință în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de gestiune în privința întreprinderii, blocînd de facto activitatea sa comercială, de aceea această imixtiune trebuie să fie una rațională, justificată și îndreptățită de scop.
49. În speța dată Colegiul Civil reține că, prima instanță incorect a constatat necesitatea admiterii cererii privind asigurarea acțiunii, prin aplicarea sechestrului și pe mijloacele băneşti a recurentului.
50. Colegiul consideră că această măsură poate crea o situație de supra îndatorare a pîrîtului, succeptibilă să blocheze activitatea sa economică, inclusiv în raporturile juridice cu persoanele terțe. Or, în situația în care sechestrul este aplicat inclusiv asupra mijloacelor băneşti ale întreprinderii, realizarea unei activități comerciale eficiente, este practic imposibilă.

51. La caz, examinând cererea de asigurare a acțiunii, este important a fi verificate argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a mijloacelor bănești, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
52. Drept urmare, Colegiul Civil prin prisma prevederilor art.174 CPC, reține că reclamantul-intimat, înaintând instanței cerința privind aplicarea unor măsuri de asigurare a acțiunii, urmează să demonstreze prin circumstanțe reale și probe pertinente și concludente faptul că, în caz de neaplicare a acestor măsuri va fi imposibilă executarea hotărârii judecătorești respective, precum și reaua-credință a pârâților-intimați, care ar putea crea obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare, or, faptul că pîrîții, în opinia reclamantului pe viitor ar putea să întreprindă măsuri în vederea evitării răspunderii civile, prin înstrăinarea mijloacelor bănești aflate pe conturi, nu a fost demonstrată, mai ales în situația în care nu s-a stabilit că pîrîtul recurent este vizat în calitate de debitor în careva proceduri de executare.
53. În atare circumstanțe, Colegiul conchide că în speța dată, nu poate fi reținută rea-credință a pârâtului-recurentului cât și faptul că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunurilor acestuia, or, existența unor impedimente financiare a recurentului se datorează calamităților naturale, la caz nefiind confirmată rea-credința a pârâtului-recurent.
54. Mai mult ca atât, asigurarea acțiunii prin restrângerea anumitor drepturi ale pârâtei, reprezintă o ingerință a puterii judecătorești în exercitarea liberă și nestingherită a dreptului de proprietate al recurentei SRL „Rosales-Agro” în privința bunurilor sale - în ansamblul atributelor sale, *de aceea această acţiune trebuie să fie una raţională, justificată şi îndreptăţită de scop.*
55. Distinct de cele enunţate, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel constată că argumentele invocate în cererea de recurs constituie temei de casare a încheierii contestate, de aceea recursul declarat de SRL „Rosales-Agro” se admite, se casează încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024, și soluționând prin decizie problema respectivă, va respinge cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.
56. Conform art.428 alin.1 Cod de procedură civilă, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.
57. În temeiul art.427 lit. „c” CPC al RM, colegiul civil

Decide:

Admite cererea de recurs declarată de SRL „Rosales-Agro”;

Casează integral încheierea judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2024, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond prin care:

Respinge cererea înaintată de SA „Fertilitatea-Chișinău” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SA „Fertilitatea-Chișinău” către SRL „Rosales-Agro” și Sergheev Mihail privind încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Ivan Parii** **Natalia Costaș**